

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 638/2015-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. februára 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza o sťažnosti [REDACTED]

[REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Romanom Hošovským, Mikulášska 1/a, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 320/2012 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 320/2012 p o r u š e n é b o l o .

2. [REDACTED], [REDACTED], p r i z n á v a finančné zadost'učinenie každej v sume po 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), [REDACTED]

a [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie každému v sume po 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. [REDACTED]

[REDACTED] priznáva úhradu trov konania v sume 754 € (slovom sedemstopäťdesiatštyri eur), ktorú je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť im na účet ich právneho zástupcu JUDr. Romana Hošovského, Advokátska kancelária, Mikulášska 1/a, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 638/2015-14 zo 6. októbra 2015 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť [REDACTED] [REDACTED] (spolu ďalej len „s'ťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. Romanom Hošovským, Mikulášska 1/a, Bratislava, vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 320/2012.

Z obsahu podania vyplýva, že s'ťažovatelia sú v postavení žalovaných v spore, ktorý sa začal 12. mája 1992 podaním žaloby na Okresnom súde Bratislava-vidiek. Vo veci samej rozhodol Okresný súd Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 8 C 135/1992-728 z 13. februára 2012 tak, že žalobu zamietol. Proti rozsudku okresného

súdu boli podané zo strany účastníkov konania odvolania, na základe čoho bola vec 17. júla 2012 predložená krajskému súdu, ktorý ju zaevidoval pod sp. zn. 14 Co 320/2012. Krajský súd ani po viac ako troch rokoch o odvolaniach nerozhodol. Nariadil síce termín pojednávania na 28. júl 2015, avšak deň pred termínom zrušil pojednávanie z dôvodu, že v rámci prípravy na pojednávanie bolo zistené, že z okresného súdu bol spis predložený nekompletne, v dôsledku čoho nie je možné posúdiť dôvodnosť odvolacích námietok účastníkov konania.

Podľa názoru sťažovateľov:

„Aj tento postup svedčí o nezodpovednom prístupe pri riešení už 23 rokov trvajúceho sporu. Okresný súd konal nezodpovedne, ak nepredložil odvolaciemu súdu celý spis a Krajský súd túto prekážku zistil až po troch rokoch, deň pred nariadeným pojednávaním.“

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že z ich pohľadu nejde o zložitú právnu vec, pretože je jednoznačne upravená právnymi predpismi, navyše skutkový stav už bol spoľahlivo zistený a k priet'ahom v konaní nedošlo ani ich zavinením, pretože okresnému súdu predložili v lehote všetky písomnosti a v primeranej lehote sa vyjadrovali k podaniam a vyjadreniam ostatných účastníkov konania. Sťažovatelia ďalej uviedli, že negatívny stav v justícii a jej preťaženosť nemôže ísť na ťarchu jednotlivých sťažovateľov, ktorí žiadajú, aby ich vec bola spravodlivo a v primeranej dobe rozhodnutá.

Sťažovatelia sa domáhajú priznania finančného zadosťučinenia *„ako jediného efektívneho prostriedku čiastočnej nápravy voči Krajskému súdu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 10.000.- eur, a to vo výške po 3.500.- eur pre [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ] a po 1.500.-eur pre [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ].*

Uvedené náhrady zohľadňujú nielen dĺžku súdneho konania a nemožnosť využívať predmet svojho vlastníctva ale aj materiálne a duševné ujmy, ktoré musia znášať sťažovateľky v 1. a 2. rade bývajúce v susedstve neoprávnene užívanej záhrady odporcov. Pri požadovanej náhrade pre sťažovateľku [REDAKOVANÉ] berieme do úvahy nielen to, že táto sťažovateľka taktiež trvale býva v dome so svojou chorou 87-ročnou matkou ale poukazujeme aj na veľkosť jej spoluvlastníckeho podielu na dotknutých pozemkoch.“

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovatelia vo svojom návrhu výroku rozhodnutia (petite) žiadajú, aby ústavný súd podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde ich sťažnosť prijal na ďalšie konanie v plnom rozsahu a následne nálezom rozhodol takto:

„a/ Krajský súd v Bratislave vo veci vedenej pod sp. zn. 14Co/320/2012 porušil právo [REDAKOVANÉ]

na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR,

b/ Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Co/320/2012 prikázal konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá,

c/ priznal primerané finančné zadostučinenie [REDAKOVANÉ] v sume 3.500.- eur, [REDAKOVANÉ] v sume 3.500.- eur, [REDAKOVANÉ] v sume 1.500.- eur a [REDAKOVANÉ] v sume 1.500.- eur, ktoré je Krajský súd povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu,

d/ Krajskému súdu uložil, aby sťažovateľom na účet ich právneho zástupcu JUDr. Romana Hošovského uhradil do troch dní trovy konania pred ústavným súdom.“

Na výzvu ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: krajský súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. Spr 3394/2015 zo 4. novembra 2015.

Predseda krajského súdu vo vyjadrení uviedol:

«V právnej veci navrhovateľov: [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]..., proti odporcom: [REDAKOVANÉ]... a spol., o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti a o protinávrhu odporcov na odstránenie, resp. prikázanie stavby do vlastníctva, rozhodol Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 8C/135/1992-728 zo dňa 13. 02. 2012 tak, že návrh navrhovateľov zamietol a protinávrhu odporcov z časti vyhovel (prikázanie rozostavanej účelovej stavby do spoluvlastníctva odporcov za odplatu; vypratanie nehnuteľnosti; odstránenie elektrickej prípojky, kurína a ostatné).

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie tak navrhovatelia, ale aj odporcovia v časti výroku, ktorým bol ich protinávrh zamietnutý.

Základný súdny súdu prvého stupňa spis sp. zn. 8C/135/1992 bol odvolaciemu súdu doručený na konanie a rozhodnutie veci dňa 17. 07. 2012.

Dňa 31. 10. 2013 bol tunajšiemu, odvolaciemu súdu doručený návrh na pripustenie rozšírenia protinávrhu odporcom, o čom rozhodol odvolací Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 14Co/320/2012-861 zo dňa 22. 10. 2014.

Vzhľadom na množstvo vecí v senáte 14Co bolo vo veci nariadené odvolacie pojednávanie až na deň 28. 07. 2015, avšak pri podrobnom oboznámení sa s celým spisovým materiálom v rámci prípravy na toto pojednávanie bolo zistené, že chýba časť spisu, a to v rozsahu č. l. od 482 do č. l. 526. Išlo o časť spisu, súčasťou ktorej bola aj zápisnica z konania pred súdom prvého stupňa a ďalšie listiny, na ktoré odporcovia v odvolaní poukazovali a bez ktorých nebolo možné posúdiť dôvodnosť ich námietok uvedených v odvolaní. Preto bolo potrebné termín pojednávania zrušiť, aby nevznikali účastníkom zbytočné trovy konania. K tomu predsedníčka senátu poznamenala, že v danom prípade ide o rozsiahly spisový materiál (870 listov). Po uvedenom zistení bol spis sp. zn. 8C/135/1992 následne vrátený Okresnému súdu Bratislava III za účelom jeho kompletizácie. Kompletný spis bol tunajšiemu, odvolaciemu súdu opätovne predložený dňa 07. 09. 2015, avšak už dňa 09. 09. 2015 bol na žiadosť (č. Rvp 11853/2015-6 zo dňa 02. 09. 2015) predložený Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) za účelom jeho zapožičania. Predmetný súdny spis ÚS SR vrátil tunajšiemu súdu listom č. Rvp 11853/2015 zo dňa 25.09. 2015 dňa 30. 09. 2015.

Argumentácia sťažovateľov o nedostatočnej príprave odvolacieho súdu na pojednávanie podľa názoru [REDAKOVANÉ] neobstojí, nakoľko vysoká zaťaženosť sudcov tunajšieho súdu hlavne na občiansko-právnom oddelení (za mesiac september 2015 v súdnom oddelení 14Co - [REDAKOVANÉ], predsedníčka senátu: prevzatých 220 vecí, prijatých nových: 23 vecí, vybavených: 13 vecí, nevybavených: 230 vecí) neumožňuje členom senátu už pri určení termínov pojednávania, mať súdny spis detailne naštudovaný, a to hlavne vo veciach, v ktorých spis obsahuje rozsah až niekoľko stoviek listov. Vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti, nebolo možné po vrátení kompletného spisu Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 8C/135/1992 vo veci skôr nariadiť termín pojednávania.

Preto je vo veci Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/449/2015 (sp. zn. 14Co/320/2012) nariadený termín pojednávania na deň 01. 12. 2015.»

Právny zástupca sťažovateľov vo svojom podaní k vyjadreniu krajského súdu uviedol:

„Predseda Krajského súdu v Bratislave vo vyjadrení k našej ústavnej sťažnosti z 4. 11. 2015 okrem faktografických údajov sa obmedzil iba na jediné stanovisko k našej námietke o okolnostiach týkajúcich sa zistenia, že preložený spis Okresného súdu Bratislava III. je neúplný.

Predseda krajského súdu sa však nevyjadruje k podstate našej sťažnosti, že ... napriek dvom predošlým nálezom Ústavného súdu SR a rozhodnutiu Európskeho súdu pre ľudské práva,

... napriek temer dvadsať rokov trvajúcemu konaniu na súde prvého stupňa krajský súd nepovažoval túto vec za prioritnú a prvý krát vytýčil termín pojednávania po viac ako troch rokoch, od dôjdenia spisu na odvolací súd.

Uvedený výsledok nekoncentrovaného a neorganizovaného konania potvrdzuje aj skutočnosť, že v priebehu tohto obdobia za prioritné považoval krajský súd desiatky až stovky iných vecí, v ktorých v podstatne kratších lehotách od nápadu konal a rozhodol.

Tieto skutočnosti súčasne potvrdzujú, že výroky ústavného súdu o povinnosti konať bez zbytočných prieťahov neboli pre krajský súd záväzne a ku bezprieťahovému konaniu ich nemotivovala ani povinnosť štátu vyplatiť nám nemajetkovú ujmu.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 14 Co 320/2012:

- 17. júla 2012 okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o opravnom prostriedku,
- 31. októbra 2013 podali žalovaní (sťažovatelia) návrh na rozšírenie žaloby,
- 22. októbra 2014 krajský súd uznesením rozhodol o tom, že zmenu vzájomného návrhu podaného zo strany žalovaných nepripúšťa,
- 27. júla 2015 krajský súd oznámil účastníkom konania, že pojednávanie určené na 28. júl 2015 bolo zrušené z dôvodu, že v rámci prípravy bolo zistené, že spis nebol predložený kompletne,
- 2. septembra 2015 krajský súd celý spis vrátil okresnému súdu na účely jeho doplnenia,
- 3. septembra 2015 okresný súd našiel chýbajúce strany v rovnopisoch spisového materiálu,
- 7. septembra 2015 bol spis opäť doručený krajskému súdu, kde bol zaevidovaný pod novou sp. zn. 14 Co 449/2015,
- od 9. septembra 2015 do 30. septembra 2015 sa spis nachádzal na ústavnom súde,
- 1. decembra 2015 krajský súd rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 320/2012 dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že na dĺžku posudzovaného konania, ktorým je určenie vlastníctva k nehnuteľnosti a rozhodnutie o protinávvrhu odporcov na odstránenie, resp. prikázanie stavby do vlastníctva, nemala vplyv skutková ani právna zložitost' veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnost', ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ťarchu sťažovateľov pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom krajského súdu v namietanom konaní. Vyhodnotiac tvrdenia účastníkov konania pred ústavným súdom, ale i lustráciou spisového materiálu veci vedenej pod sp. zn. 14 Co 320/2012, ústavný súd konštatuje, že konanie v právne nie zložitej veci na krajskom súde trvalo tri roky, z toho od 17. júla 2012 do 22. októbra 2014 a od 22. októbra 2014 do 2. septembra 2015 (spolu viac ako tri roky) bol krajský súd absolútne nečinný.

Z postupu krajského súdu v namietanom konaní nemožno vyvodit' taký postup, ktorý by naplňal účel občianskoprávneho konania pred súdom, teda povinnosť konajúceho súdu organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov konania. Krajskému súdu trvalo viac ako 3 roky, kým meritórne rozhodol, preto treba prisvedčiť sťažovateľom, keď tvrdia, že krajský súd svojím postupom v namietanom konaní porušil ich základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09, II. ÚS 727/2014).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Namietané konanie (14 Co 320/2012) skončilo na krajskom súde 2. septembra 2015 vrátením spisového materiálu okresnému súdu z dôvodu jeho nekompletnosti.

Konanie vedené po opätovnom postúpení veci krajskému súdu 7. septembra 2015 bolo už vedené pod sp. zn. 14 Co 449/2015. Toto konanie bolo skončené uznesením 1. decembra 2015, preto neprichádzalo do úvahy, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 449/2015 ďalej konal bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde) ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

S'ťažovatelia požadovali priznať im primerané finančné zadosťučinenie pre [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vo výške po 3 500 € a pre [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] po 1 500 € s odôvodnením, že je to jediný efektívny prostriedok nápravy voči krajskému súdu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre s'ťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv s'ťažovateľov, najmä na dlhú nečinnosť krajského súdu, ako aj vzhľadom na povahu veci považuje za primerané, a to tak, že [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], priznáva finančné zadosťučinenie po 1 500 € a [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie po 1 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Ústavný súd napokon podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním advokátom JUDr. Romanom Hošovským. Sťažovatelia žiadali, aby im ústavný súd priznal úhradu trov konania v celkovej sume 759,13 €.

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby u štyroch sťažovateľov vykonané v roku 2015 (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Celkovo predstavuje náhrada trov konania sumu 754 €.

Podanie právneho zástupcu sťažovateľov doručené ústavnému súdu 23. novembra 2015 nevyhodnotil ústavný súd vzhľadom na jeho obsah ako podanie relevantné na rozhodnutie vo veci samej, a preto odmenu zaň nepriznal.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2016